

[Poul Schlüter.]

stemt af den almindelige markedrente. Boligministeren erkender nu, at det ikke vil være forsvarligt uden videre at lade bolig-sikringsordningen bortfalde, for det første fordi det vil medføre en for høj husleje i indflytningsøjeblikket på grund af de stigende byggeomkostninger, og for det andet på grund af den almindelige samfundsøkonomiske udvikling; der jo har givet os — det kan man roligt erkende — et højere renteniveau, end boligforligets parter forestillede sig, da boligforliget i sin tid blev skrevet. Der er for mig ingen tvivl om, at hvis vi blot uden videre ophævede rentesikringsordningen, ville der opstå en risiko for udlejningsvanskeligheder i nybyggeriet, og der ville opstå en risiko for, at boligstandarden, kvaliteten og størrelsen af lejlighederne i nybyggeriet, ville falde, og endelig ville der opstå en risiko for, at der samlet blev bygget for lidt.

Ud fra disse synspunkter finder vi i det konservative folkeparti, at det er rigtigt, at boligministeren foreslår en ny ordning til afløsning af rentesikringen. Man kunne ikke blot lade rentesikringen fortsætte, for rentesikringsordningen har en accelererende indflydelse på statsbudgettet og dermed også på skattniveauet. Derfor har opgaven været at finde frem til en nyordning, som kunne sikre en rimelig indflytningsleje, uden at man gav en støtte, som for de enkelte husstande blev til en slags livsvarigt boligsubsidium. For blev den det, ville det være uoverkommeligt for det øvrige samfund.

Omfanget af en nyordning skal efter min mening tage hensyn til, at der også i det samlede danske boligbyggeri må være plads til et rimeligt omfang af parcelhusbyggeri og endvidere til privat etagebyggeri bl. a. af den grund, at vi kun, hvis vi har disse forskellige former for boligbyggeri, kan sikre befolkningen i det lange løb virkelig fuld frihed i boligvalget. Det ville vi ikke få, hvis vi igennem lovregler og særlige støtteordninger kanaliserede alt boligbyggeri over i det almennyttige etagebyggeri.

Det er vel på synspunkter af denne karakter, boligministeren har formet sit nye forslag. Dette forslag kommer i øvrigt ikke som et chok for det høje ting, for det høje ting ved, at regeringen i maj måned, nærmere bestemt den 8. maj i år, afleverede et notat til folketingets boligudvalg, som rede-

gjorde for de principper, som ville komme til at ligge til grund for det lovforslag, tinget nu har til første behandling. Forslaget, vi behandler i dag, svarer nøje til det notat, regeringen afleverede i foråret til boligudvalget.

Så vidt jeg kan se, vil lovforslaget om indførelse af en rentelåneordning stort set medføre, at vi sikrer, at der ved indflytningen i de nye boliger bliver tale om en husleje af samme størrelse, som hvis vi fortsatte med rentesikringsordningen. Men forskellen er rigtignok, at der efter rentelåneordningen bliver tale om en tilbagebetaling på et tidspunkt, hvor der er grund til at tro, at langt de fleste husstande i det nye byggeri har fået en husstandsindkomst, som vil have overfløjet den stigning, der bliver tale om i huslejen, når rentelåneordningen aftrappes, til sidst falder væk og endelig skal tilbagebetales.

Jeg mener, lovforslaget er udformet rigtigt på en sådan måde, at vi sikrer os imod at få subsidier af en sådan karakter, at de virker som uacceptable, stadig kraftigere sug i statskassen, som samfundet i det lange løb ikke er tjent med. Ud fra disse synspunkter kan vi fra mit partis side støtte de principper, som er lagt til grund i boligministerens forslag om en rentelåneordning.

Herefter vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til de forslag, socialdemokratiet har fremsat. Det er dels et lovforslag, der ændrer reglerne om boligsikring, dels et forslag til folketingsbeslutning om langtidsplanlægning og meget mere, som i almindelighed berører bygge- og boligområdet.

Må jeg først gøre en bemærkning til lovforslaget om ændring af lov om boligsikring. Dette lovforslag stiler imod en udvidelse af den maksimale boligsikring, som kan ydes hver enkelt husstand, og dernæst indførelse af princippet om pristalsregulering af boligsikringsydelse. Med andre ord, der foreslås en væsentlig udvidelse af området for boligsikringen.

Siden det nu foreslås, synes jeg, det er rimeligt at undersøge, om boligsikringen har været faldende i de fire år, der er gået siden dens indførelse, at tage stilling til, om boligsikringen er ved at blive udhulet, om det virkelig forholder sig sådan, at boligsikringen i dag ikke skulle være tilstrækkelig, medens den var mere tilstrækkelig, da den